

Folketinget - Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri København, den 19. januar 2007
Sagsnr.: 1874/257975

Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har i skrivelse af 14. december 2006 (FLF Alm. del) udbedt sig min besvarelse af følgende spørgsmål:

Spørgsmål 155

” Vil ministeren oplyse, hvordan der sanktioneres, når 2 trawlcuttere sammen trækker et trawl, og den ene kutter lander for mange fisk, vil begge i en sådan situation få en sanktion, og mener ministeren det er rimeligt?”

Svar:

Når to trawlcuttere sammen trækker et trawl, foreligger der et parfiskeri. Ved parfiskeri er begge fartøjsførere ansvarlige for, at hele fiskeriet er lovligt, dvs. at der fiskes, medbringes og landes i overensstemmelse med fiskerilovgivningen. Dette er begrundet med, at begge fartøjer deltager aktivt i den konkrete fiskeriaktivitet, der fører til overtrædelsen.

Begge fartøjsførere kan derfor straffes med bøde i tilfælde af, at der fra det ene fartøj landes for mange fisk, ligesom der hos begge fartøjsejere vil kunne ske konfiskation af værdien af den ulovlige fangst. Den samlede konfiskation hos de to fartøjsejere vil maksimalt kunne udgøre den samlede værdi af den ulovlige fangst fra de to fartøjer med fradrag af landingsomkostninger. Den samlede bøde vil normalt højst være 1/3 af det samlede konfiskationsbeløb. Retspraksis er i overensstemmelse hermed.

Under Ny Regulering, som er trådt i kraft den 1. januar 2007, vil hovedparten af fangstrettighederne blive uddelt som årsmængder. Derfor vil risikoen for at et fartøj lander for mange fisk blive begrænset til én gang om året for hver af de kvoter, som er omfattet af Ny Regulering. Hertil kommer, at det gennem anvendelse af puljeordningerne i Ny Regulering vil være muligt for flere fartøjer at udnytte en fælles fangstmængde over året.

I relation til bifangstreglerne er det i dag således, at der på baggrund af EU-regler tages udgangspunkt i den fangst, der er om bord på det enkelte fartøj. Der vil herved kunne forekomme en overtrædelse i en situation, hvor bifangstreglerne ikke ville væ-

re overtrådt, hvis bifangstprocenten blev beregnet på grundlag af en sammenlægning af de to fartøjers fangst.

Jeg er bekendt med, at fiskeriets organisationer over for Fiskeridirektoratet har stillet spørgsmål ved det rimelige i denne praksis vedrørende bifangstreglerne. Jeg er enig i, at der kan være grund til at se nærmere på denne problematik. Derfor har jeg bedt Fiskeridirektoratet om en redegørelse om baggrunden for den gældende praksis og om at undersøge mulighederne for en justering. Når redegørelsen foreligger, vil jeg orientere udvalget.

Jeg lægger dog vægt på, at reglerne for parfiskeri bør baseres på, at de to fiskere bør have en løbende kontakt og aftale om fiskeriet, idet der jo fiskes med et redskab, som trækkes af begge fartøjer. En situation, hvor den ene fisker kunne påberåbe sig uvidenhed om fangst, der befinder sig på et andet fartøj, og dermed undgå sanktion for overfiskeri mv., kunne føre til u hensigtsmæssige omgåelser – og dermed skade fiskerimulighederne for øvrige erhvervsfiskere.

Hans Chr. Schmidt

/Mogens Kjørup